

KRAŠKI ROB

Oti Mertelj, Boštjan Gluhar

Društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske je zadnjo soboto v oktobru organiziralo pohod po Kraškem robu, po pokrajini, ki je pisan mozaik gozda, suhih kraških travišč, apnenčastih sten, melišč in spodmolov. Kraški rob je naravna meja med celinskim delom Slovenije in Slovensko Istro ter predstavlja prehod iz toplejše Istre v hladnejši Kras. Dolg je okoli 20 kilometrov in sega od Socerba, ki spada v mestno občino Koper, pa vse do Mlinov na slovensko-hrvaški meji.

Izhodišče pohoda je bila značilna slovenska istrska vasica Gračišče, kjer se nam je pridružil vodnik Darko. Darko skoraj vse leto vodi skupine izletnikov po Istri in Krasu in poleg lepote narave skuša približati tudi bogastvo kulturne dediščine.

Že na začetku smo se seznanili z značilnostmi kraških vasic, pozidanih z belim kraškim kamnom. Iz Gračišča smo se najprej povzpeli na hrib Lačna, kjer je tudi razgledni stolp. Lačna se imenuje zato, ker je bil hrib v preteklosti praktično kamnit, zato se je živina s paše vedno vračala lačna.

Pot smo nadaljevali proti Kuku, kjer smo občudovali številne razglede ter naravne zeliščne vrtove, predvsem zaplate žajblja. Na vrhu Kuka, ki je označen le s kupom kamenja, smo naredili tudi prvo gasilsko sliko. To je bila tudi najvišja točka našega izleta. Na poti po položnih travnikih ravnega Krasa nam je Darko z žarom in vidnim ponosom razlagal imena vrhov in vasi, ki smo jih videli v daljavi. Odpirali so se nam razgledi na Slavnik, del Julijskih Alp in Dolomitov, na notranjost Istre, vse do Učke nad Reškim zalivom. Ob poti smo si ogledali kraško jamo Tri učke, v katero svetloba prihaja skozi tri odprtine in kjer je bilo prostora za vse udeležence pohoda.

Pot skozi škrlat ruja in kamnito lepoto nas je pripeljala na skrajni jug Kraškega roba do kamnitega naravnega mostu in naprej pod same spodmole Velega Badina. Značilnost 28 m visoke pečine so trije večji in globlji spodmoli s 17 m visokim stropom. Čudovite stene so zaradi previsne oblike dobile ime »ušesa Istre«, ker s svojo obliko z neverjetno natančnostjo lovijo glasove od blizu in daleč.

Tu je bil čas za počitek in ogled spodmolov. Pot smo nadaljevali mimo Orlovega gnezda do Cerkve svetega Kirika. Za to cerkvico je značilno, da je pokrita s kamnitimi škrlami. Posebnost je tudi pokopališče okoli nje. Zaradi skalnatega terena in pomanjkanja zemlje so grobovi dvignjeni nad nivo poti. Za pokop so namreč morali prinesiti zemljo od drugod.

Celodnevno turo smo zaključili v Hrastovljah, kjer smo si ogledali značilno obzidano Cerkev Svete Trojice, kamor so se pred Turki zatekali okoliški prebivalci. Cerkev je po vsem svetu zaslovela po freskah, ki so danes stare več kot 500 let. Ena izmed

fresk je tudi Mrtvaški ples, ki prikazuje ples okostnjakov in še živih ljudi, bogatih in revnih, ki plešejo skupaj. Freska sporoča, da smo pred Bogom vsi enaki.

Poleg sončnega dne ter odličnega vodenja pod vodstvom Darka in Majde so nam prav posebno doživetje na poti po Kraškem robu pričarali manjši in večji grmi ruja, z različnimi odtenki barv od zelene, rumene in oranžne do rdeče in temno rdeče. Na koncu pa še zaključek z istrsko čorbo bobiči, s klobaso ali brez ...

Prijetno utrujeni, polni lepih vtisov in doživetij smo se poslovili od Krasa, Istre, žarečega ruja in se odpeljali domov proti Gorenjski.

Skupinska na vrhu Kuka

Foto: Majda Papler